

Derimod skulle der fortsat være fradrag for *erhvervsmæssige renteudgifter* og for renter af statslige eller statsgaranterede *studielån*.

Det forhold, at private og erhvervsmæssige renteudgifter skulle behandles forskelligt, medførte at der skulle *sondres mellem private og erhvervsmæssige renteudgifter*. Udgangspunktet ved denne sondring skulle efter forslaget være, at en renteudgift skulle betragtes som privat, medmindre den skattepligtige godtgør, at renteudgiften er afholdt som en driftsudgift i forbindelse med selvstændig erhvervsvirksomhed. Det ville herefter være afgørende, at den skattepligtige godtgør, at låneprovenuet er anvendt erhvervsmæssigt.

Ved private renteindtægter skulle således efter forslaget forstås de renteindtægter, som ikke er renter af virksomhedens driftskapital.

Forslaget skulle kun omfatte personer og ikke skattepligtige selskaber, foreninger m.v. eller dødsboer.

Omlægningen af de private nettorenteudgifter skulle efter forslaget ske gradvis over en 5-årig periode. Første år, 1981, overføres $\frac{1}{4}$ af de private nettorenteudgifter til et fradrag i de beregnede skatter, næste år, 1982, $\frac{2}{4}$ osv. Fra og med 1986 ville omlægningen herefter være tilendebragt, således at fradraget for private nettorenteudgifter alene skulle give grundlag for et fradrag i de beregnede skatter.

Overgangsordningen var udformet således, at den gradvise omlægning af rentefradragsretten skulle omfatte såvel renter af private lån optaget før overgangsperiodens begyndelse som renter af private lån optaget i overgangsperioden.

Lovforslaget var et led i et samlet politisk-økonomisk kompleks, omtalt i statsministerens redegørelse (se side 78).

Lovforslaget fik ved 1. behandling tilslutning fra ordførerne for socialdemokratiet, socialistisk folkeparti og venstresocialisterne, ligesom også ordføreren for Danmarks retsforbund gav forslaget en vis positiv modtagelse. Bortset fra ordføreren for socialdemokratiet tog disse ordførere dog i større eller mindre omfang forbehold for det konkrete forslag til omlægningen. Fra en stor del af ordførerne blev der rejst kritik af det korte tidsrum, der af regeringen var lagt op til færdigbehandling af dette forslag. Forslaget blev da heller